

Prvé čítanie: Am 7,12-15
Žalm: Ž 85,9ab+10.11-12.13-14

Druhé čítanie: Ef 1,3-14
Sv. Evanjelium: Mk 6,7-13

MariannuM

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník IV./2012

Číslo 34

Investícia lásky

Ľstý muž kráčal po ceste so svojím koňom a psom. Keď prechádzali okolo veľkého stromu, udel doň blesk a všetkých spálil. Muž však nepochopil, že je mŕtvy, a tak pokračoval v ceste. Bol to veľmi namáhavý pochod, slnko pálilo, boli celí spotení a veľmi smädní. V jednej zákrute zazreli nádhernú bránu, celú z mramoru, za ňou chodník zo zlata, uprostred neho bola studňa s krištáľovou vodou. Pocestný podišiel k strážnikovi pri bráne. „Dobrý deň.“ „Dobrý deň,“ odvetil strážnik. „Ako sa volá toto nádherné miesto?“ „Je to raj.“ „Ako dobre, že sme prišli do neba. Sme veľmi smädní.“ „Nech sa páči, vojdite a dosýta sa napite,“ ukázal strážnik na studňu. „...ale aj môj pes a kôň sú smädní.“ „Lutujem, ale zvieratám je vstup zakázaný,“ povedal strážnik. „Zvieratá sem nemôžu.“ Muža to veľmi rozladilo, pretože bol veľmi smädný, ale sám piť nebude, poďakoval strážnikovi a pokračoval v ceste. Po dlhom a namáhavom výstupe do kopca

prišli na ďalšie miesto celkom vyčerpaní. Stála tam stará brána, od nej viedla poľná cesta obklopená stromami. V tieni jedného zo stromov ležal akýsi muž, zdalo sa, že spí. „Dobrý deň,“ pozdravil pocestný. Muž kývol hlavou. „Sme veľmi smädní, ja, môj pes a kôň.“ „Tam medzi skalami je studňa,“ ukázal im muž. „Môžete sa napiť, koľko len chcete.“ Muž so psom i koňom podišli ku studni a uhasili svoj smäd. Pocestný sa vrátil k mužovi, aby mu poďakoval. „Pridte zas, kedy len budete chcieť“, odvetil mu muž. „Prosím vás, ako sa volá toto miesto?“ „Raj.“ „Raj? Ale veď strážnik pri mramorovej bráne nám povedal, že tam je raj.“ „Nie, to bolo peklo.“ „Mali by ste im zakázať, aby používali vaše meno. Táto falošná informácia predsa môže spôsobiť veľký zmätok.“ „V nijakom prípade, v skutočnosti nám robia veľkú službu. Lebo tam zostanú všetci, čo z egoizmu dokážu opustiť aj toho najvernejšieho priateľa.“ (Paulo Coelho, zdroj: Pohlazení duše). Je čas oddychu, ale láska oddych nemá. Boh nám to vynahradí. (Marek Kunder)

“Ak milujete, bez toho, že by ste podnietili lásku, čiže ak vaša láska nevyvoláva lásku, ak prostredníctvom výrazu života ako milujúci neučinite zo seba milovaného, potom je vaša láska bezmocná, je to nešťastie.” (E. Fromm)

Futbalová metafora na katolícku morálku

Časť prvá – Aký je cieľ nášho života?

Ľ čom spočíva nový, krásny a morálny spôsob života moderného kresťana, možno vysvetliť pomocou futbalovej metafory. Ak futbalista – symbol kresťana – chce rozohrať dobrý zápas, musí vedieť, prečo vstupuje na trávnik. Ak tam vstupuje len preto, aby nehrešil, tak v súlade s týmto predpokladom by sa mal sústrediť predovšetkým na čistú hru – nefaulovať, predchádzať všetkým riskantným situáciám, hrať pokojne, ovládať svoje emócie, nepúšťať sa do priamych stretov s protihráčmi. Na ihrisku nášho života však nejde len o nehrešenie, ale o čosi značne väčšie.

Kresťan musí vedieť, načo žije. Aký je cieľ a zmysel jeho života, čo chce v ňom dosiahnuť, aké dobro chce realizovať. Cieľ života nie je minimalistický – nefaulovať – nehrešiť, ale maximalistický, presne taký, ako cieľ futbalového zápasu – treba zvíťaziť, treba dať čo najviac gólov! Základnou morálnou otázkou futbalového hráča, ako kresťana nie je: „Čo sa smie a čo nesmie robiť na ihrisku?“, ale: „Čo treba urobiť, aby bol ďalší rozohraný zápas ešte krajší?, „Čo treba urobiť pre víťazstvo?“ Život kresťana nemôže byť obmedzený na zachovávanie zásad a pravidiel, pretože má byť čímsi oveľa nádhernejším – ustavičným dobrodružstvom, čoraz novšou akciou, ktorej koniec sa nedá predpokladať.

Podmienkou rozohrania dobrého zápasu vôbec nie je spochybnenie pravidiel a zásad hry. Takisto podmienkou pekného, spontánneho života nie je odmietnutie Božích prikázaní. Skôr naopak – sú základom, ktorý umožňuje vytvoriť pekný pohľad. Keď už však vstupujeme na ihrisko nášho života, môžeme z neho vytvoriť žalostné a nudné divadlo, alebo krásne a strhujúce predstavenie. Pozorujúc zápasy, vidíme jasné rozdiely v štýle, taktike, rýchlosti, zohratí hráčov, zápale hry... Napriek rovnakým záväzným pravidlám jedni ľudia dokážu rozohrať dobrý a krásny zápas, iní – slabší a menej zaujímavý. Napriek úzko určeným pravidlám, ktoré zachovávajú všetci hráči, jedni z nich skvele hrajú prvú ligu a iní sa hodia len do štvrtej.

O futbale sa dá hovoriť rôznym spôsobom. Mohli by sme začať rátať čo hráč nesmie, alebo čo musí robiť, aby hral dobre – nesmie sa dotýkať lopty rukou, zakazuje sa mu faulovať, nesmie sa ocitnúť v ofsajde, musí strieľať na bránku spoluhráča, a nie na svoju... Keď takto vymenujeme zákazy a príkazy, môžeme mať dojem, že futbal je jednou z najrepresívnejších hier, aké si človek vymyslel. Ničí tvorivé úmysly hráčov, berie im spontánnosť a radosť z hry. Kto sa však hoci len trošku zaujíma o futbal, ten vie, že to nie je pravda. Videl krásne a strhujúce zápasy. Pozná ducha hry.

V Cirkvi je prítomný Duch Cirkvi. Kto ho pozná, objavuje v Cirkvi obrovskú radosť života, cestu k skutočnej slobode, Božiu lásku. Odovzdanie svojho života Bohu, aj intímneho, z neho robí krásny bohatý dar, prostredníctvom ktorého možno vyjadrovať hlbokú, duchovnú, extatickú lásku. Predstaviť náuku Cirkvi, čo sa týka

intímneho života, ako represívnu náuku, obmedzujúcu slobodu človeka, pozbavenú radosti zo života, je podobným klamstvom. Skutočná morálka nemá veľa spoločného s etikou, ktorá úzkostlivo reguluje všetko ľudské správanie.

Podľa knihy Ksawery Knotza, OFMCap

(Dominika Čechová)

PANNA MÁRIA KARMEĽSKÁ (ŠKAPULIARSKA)

16. júl

Ľ kresťanskej epoche sa na hore Karmel už od 6. storočia zdržiavali pustovníci. Dejiny karmelitánskeho škapuliara sa však začínajú až v 12. stor. Po prechodnom oslobodení Sv. zeme križiakmi sa vytvorila okolo r. 1155 na Karmeli väčšia mníšska komunita z pútnikov a niektorých križiakov. Boli nimi duchovní synovia proroka Eliáša a prezývali sa bratmi Nasvätejšej Panny Márie z hory Karmel. Jeruzalemský latinský patriarcha im niekedy v rokoch 1206-1214 zostavil stanovy, ktoré v r. 1226 schválil pápež Honorius III. Prví karmelitáni tvorili vo Svätej zemi komunitu, no žili ako pustovníci v oddelených celách, kde sa venovali modlitbe a práci. Stretali sa v oratóriu iba na spoločnú modlitbu a bohoslužbu. Žili v mlčaní, pôste a konali tvrdé skutky pokánia. Zvlášť si uctievali Pannu Máriu.

Po ústupe križiakov z Palestíny bol však ich pobyt na hore Karmel nebezpečný. Kvôli prenasledovaniu sa v 13. stor. rozhodli

presídliť do Európy (okolo r. 1240, niektorí predpokladajú prv). Odplávali na Cyprus, Sicíliu, do Francúzska a Anglicka. Tam sa prispôbili západokresťanskému typu kláštorných mníchov v žobravých rádoch. Mariánska úcta karmelitánskej rehole našla zvláštne vyjadrenie v tzv. škapuliari Panny Márie.

Ako vieme, škapuliar (z lat. scapulare - náplecník) v pôvodnom význame je súčasť rehoľného, predovšetkým mníšskeho odevu. Je to pás látky (okolo 40 cm široký s otvorom pre krk a hlavu), ktorý splyva z pliec vpredu i vzadu. To je riadny, veľký škapuliar.

Menší alebo stredný škapuliar nosia členovia tretieho rádu patričnej rehole. Ten pozostáva z dvoch štvorcových kusov látky (vo farbe rehoľného škapuliara) spojených dvoma stuhami na okrajoch tak, aby sa dal prevesiť cez hlavu, pričom jeden kus látky je na prsiach a druhý na chrbte.

Tretí, malý škapuliar, pozostáva z dvoch malých štvorcov takej istej látky (spojených tenkými stužkami alebo šnúrkami) a je určený pre nečlenov rehole. Prijímajú ho pri osobitnom zasväcujúcom obrade a nosia ho pod svojim normálnym oblekom.

Cirkev uznala pravidlá ich života, a tým dala právny začiatok karmelitánskeho rádu.

Rád sa rýchle rozvíjal a vyznačoval sa príkladným životom. V Anglicku sa mimoriadnou svätosťou preslávil sv. Šimon Stock. Keď spozoroval nebezpečenstvo hroziace rádu, prosil Najsvätejšiu Pannu o pomoc. V noci z 15. na 16. júla 1251 uzel Najsvätejšiu Pannu Máriu v sprievode anjelov, Panna Mária mu podala škapuliar hnedej farby. Vtedy počul tieto Máriine slová:

"Prijmi, najmilší synu, škapuliar tvojho rádu ako znak môjho bratstva, výsadu pre teba a všetkých karmelitánov. Kto v ňom zomrie, nebude trpieť vo večnom ohni. Je to znak spásy, záchrana v nebezpečenstvách, znamenie pokoja a večného záväzku."

Začiatkom 14. storočia sa Najsvätejšia Panna Mária ukázala pápežovi Jánovi XXII. a odporúčala mimoriadnu starostlivosť o "jej karmelitánsky rád". Sľúbila hojné milosti a spásu tým, čo patria do rádu a verne zachovávajú svoje sľuby. Podobne aj tým, čo patria do Bratstva sv. škapuliara, zachovávajú cnosť čistoty podľa stavu a modlia sa za Cirkev. Nakoniec sľúbila všetkým mimoriadnu milosť, známu pod názvom "sobotná výsada": "Ja, ich Matka, ich v prvú sobotu po smrti vyslobodím z očistca a zavediem na horu večného života." Pápež Ján XXII. potom v roku 1322 vydal bulu "Sacratissimo uti culmine", ktorou potvrdil spomenutý druhý prísľub sobotnej výsady.

Niektorí cirkevní historici pokladajú správu o zjavení sa Panny Márie sv. Šimonovi Stockovi za legendu z neskoršieho obdobia a pochybujú aj o hodnovernosti spomenutej buly.

Apoštolská stolica zaradila škapuliar medzi sväteniny. Uvedomovala si, že vytrvalé nosenie tohto znaku osobitného zasvätenia stále pripomína veriacemu plnenie

kresťanských povinností a robí ho účastným na duchovných dobrodeniach karmelitánskej alebo inej rehole. Okrem toho druhý uvedený prísľub sa viazal na podmienky vedúce k väčšej kresťanskej dokonalosti: na čistotu života primeranú svojmu stavu a na dennú modlitbu tzv. malých hodínok k Panne Márii. Toto recitovanie mariánskeho breviára môže splnomocnený kňaz (príp. spovedník) zameniť za inú modlitbu alebo za pôst či iný druh sebazaprenia podľa možností tohto jedinc. Škapuliar sa popri ruženci stal jednou zo základných mariánskych pobožností. V súčasnosti je pobožnosť k sv. škapuliariu známa nielen v Európe, ale na celom svete. Treba pripomenúť, že pápež Ján Pavol II. nosil sv. škapuliar od detstva.

Keďže nepretržité nosenie pláteneho škapuliara sa vo viacerých povolaniach (baníci, hutníci, vojaci...) stretalo s vážnymi ťažkosťami, pápež sv. Pius X. dovolil (16. dec. 1910) namiesto pláteneho škapuliara nosiť škapuliarsky medailónik. Ten má na jednej strane obraz Božského Srdca a na druhej obraz Panny Márie. Malý škapuliar sa stal taký populárny, že okrem karmelitánskeho vznikli aj škapuliare iných rehoľných spoločností a bratstiev (napr. trinitárov, servitov, františkánov, lazaristov a i.).

Sviatok Panny Márie Karmelskej bol pôvodne ďakovným sviatkom karmelitánskej rehole za dobrodenia dosiahnuté prostredníctvom Panny Márie. Vznikol pravdepodobne r. 1387. Idea škapuliara sa k nemu pripojila až neskôr. V 17. storočí pápeži dovolili sláviť sviatok v niektorých katolíckych krajinách. Napokon 24. septembra 1726 pápež Benedikt XIII. rozšíril toto dovolenie na celú Cirkev.

Zdroj: <http://www.katolici.szm.com/>

Krátkozrakosť

Hovorí sa, že keď bol pápež Sixtus V. ešte len jednoduchý brat, konventuálny františkán, občas hovoril:

„Keby som bol pápežom ja, robil by som to inak!“

Akoby naschvál ho v roku 1585 zvolili za pápeža. Jeho spolubratia ho šli navštíviť a pripomenuli mu jeho sľuby. Pápež Sixtus V. odpovedal:

„Je pravda, že som tak hovoril. Teraz však poďte so mnou...“

Pápež ich zaviedol na prvé poschodie apoštolského paláca, otvoril okno a opýtal sa ich:

„Čo vidíte?“

„Námestie svätého Petra, budovu Kongregácie pre náuku viery...“

Pápež ich zaviedol na druhé poschodie, otvoril okno a pýtal sa:

„Čo vidíte teraz?“

„Teraz vidíme Baziliku svätého Petra a aj Anjelský hrad...“

Zaviedol ich na tretie poschodie...a znova sa opýtal:

„A teraz, čo vidíte?“

Z tretieho poschodia sa horizont rozširoval a mohli vidieť kus Ríma, Kvirinál, Panteón, Gianicolo, Koloseum... Potom pápež odprevadil bratov na štvrté poschodie a povedal:

„Teraz otvorte okná a vychutnajte si tento jedinečný pohľad.“

Bratia sa pozreli z okna a mohli obdivovať neobyčajnú panorámu: tok rieky Tiber, Karakalove kúpele, Lateránsku baziliku, vatikánske záhrady, rímsky vidiek...

„Vidíte,“ – uzavrel pápež, „ako brat som sa pozeral rovnako ako vy, bol som krátkozraký. Videl som z prvého alebo najviac z druhého poschodia. Teraz však vidím celok vecí a udalostí, a preto to, čo sa mi zdalo kedysi správne, teraz za správne nepokladám.“

Číslo lotérie

Dvaja muži sa raz opýtali dona Bosca:

„Otče, mohli by ste nám poradiť čísla do lotérie?“

„Iste: dajte tieto čísla: 10, 5, 14“ – odpovedal don Bosco.

Oni sa poďakovali, no len čo sa obrátili, don Bosco ich zastavil a povedal:

„Počkajte, prosím, musím vám to vysvetliť.“

„Netreba, my vieme, ako sa podáva lotéria.“

„Ak vám to nevysvetlím, nebudete môcť dať tieto zvláštne čísla.“

„Tak dobre, počúvame!“

„Tu je vysvetlenie: číslo 10 je Desatoro Božích prikázaní, číslo 5 znamená Päťoro cirkevných prikázaní, číslo 14 sú skutky telesného a duchovného milosrdenstva. Keď vsadíte v živote na tieto čísla, budete mať šťastie!“

(Anna Sabolová ml.)

Moslimská komunita bráni kresťanské kostoly v Keni

Keňa 5. júla (RV) - Niekoľko dní po bombových útokoch na kostoly v meste Garissa v Keni organizuje moslimská komunita skupiny dobrovoľníkov na ochranu kresťanských kostolov v severovýchodnej provincii. Pre miestny rozhlas Kenya Broadcasting Corporation (Kbc) to oznámil sekretár Najvyššej rady moslimov v Keni a predseda Medzináboženskej rady Kene Adan Wachu. Rozhodnutie moslimskej komunity je spojené s cieľom zabrániť atentátnikom vyvolať konflikt medzi moslimskou väčšinou a kresťanmi na hraniciach so Somálskom. Podľa informácií spomenutého rozhlasu v stredu somálska extrémistická skupina Al Šabáb prostredníctvom internetu vydala vyhlásenie, v ktorom hrozí ďalšími atentátmi, ak kenská vláda neprestane vojensky napomáhať somálskej vláde v boji proti skupine na juhu Sudánu. V stredu zvolala kenská vláda moslimských a kresťanských predstaviteľov, aby diskutovali o vzniknutej situácii a spoločne vyjadrili ostré odsúdenie atentátov.

drevenú sväteničku, ktorú sme našli poškodenú na jeho povale pred dvoma rokmi," dodal Bičej. Ako ďalej uviedol, najbližším kultúrnym podujatím v chráme bude operný večer, ktorý sa uskutoční za účasti viacerých interpretov v nedeľu 28. júla. Odpustovú slávnosť tam plánuje zorganizovať OZ Stephanus v tradičnom termíne, a to 18. augusta.

Kostolík sv. Štefana je počas letných mesiacov prístupný verejnosti medzi 14:00 a 16:00 h. Od soboty 13. júla sa tam budú konať pravidelne sväté omše. Pri jeho vstupnej bráne pribudnú počas leta zároveň nové informačné tabule. Prvá z nich bude približovať históriu a druhá architektúru spomínanej sakrálnej stavby.

Kostolík sv. Štefana Kráľa opäť sprístupnili verejnosti

Nová Kelča 6. júla (TK KBS/TASR) - Barokovo-rokokový kostolík sv. Štefana Kráľa, ktorý sa nachádza pri obci Nová Kelča v okrese Vranov nad Topľou, je počas tohto leta opäťovne sprístupnený verejnosti. Opustený chrám na brehoch vodnej nádrže Domaša ožije počas letnej sezóny viacerými kultúrnymi podujatiami aj tradičnou odpustovou slávnosťou.

Kostolík postavený na sklonku 18. storočia neslúži cirkevným účelom od roku 1993, keď si veriaci z Novej Kelče vybudovali v obci nový chrám. Aktivity zamerané na záchranu chátrajúcej národnej kultúrnej pamiatky vyvíja už niekoľko rokov občianske združenie Stephanus. Počas leta v ňom zároveň spoluorganizuje odpustovú slávnosť, kultúrne podujatia a chrám sprístupňuje turistom.

Predseda združenia Lukáš Bičej informoval, že brány kostolíka pri Novej Kelči sprístupnili počas prebiehajúcej letnej sezóny verejnosti prvýkrát na sviatok sv. Cyrila a Metoda. Malé kultúrne leto odštartovalo v jeho interiéri otvorením výstavy fotografií združenia Phos Photos s názvom Stanice kalvárie - Dnes a tu, ako aj vystúpením vokálneho združenia Gregoriana. "Návštevníkom kostolíka sme dnes zároveň predstavili zreštaurovanú

Farské oznamy

V ČASE OD 16.07.2012 DO 22.07.2012

Upratovanie kostola - Pán Boh zaplať rodinám, ktoré boli naposledy upratať kostol. Na budúci týždeň prosíme **rod. Bundzákovu - Prešovská ul., rod. Baranovu - Veterná ul., rod. Sabolovu - Puškinova ul.** Upratuje sa v sobotu klasicky ráno o **8⁰⁰**.

Vedenie modlitieb pred sv. omšami - v týždni od **22.7.** – **28.7.** vedie modlitby horľiteľka **p. Mária Feníková.**

Brigády v novom kostole - Pán Boh zaplať všetkým brigádnikom, ktorí boli pomôcť v tomto týždni. Zoznam si môžete pozrieť na nástenke. Na budúci týždeň prosíme veriacich zo **Zimnej a Lesníckej ul.,** ktoré má na starosti **p. Helena Baníková** a o týždeň neskôr veriacich zo **Herlianskej, Trepskej a Jarkovej ul.,** ktoré má na starosti **p. Helena Musáková.**

Anketa o našej farnosti - sú dotlačené ďalšie anketové lístky, ktoré si môžete zobrať zo stolíka a potom hodiť do krabice. Ďakujem vám veľmi pekne za vaše zapojenie sa do tejto ankety, veľmi si to vážim a nech vám to Boh vynahradí.

Koncert hudobnej skupiny Paprsky - pozývam vás všetkých na koncert hudobnej skupiny s názvom Paprsky z Česka v **stredu** po večernej sv. omši o **19⁰⁰** do kostola. Táto skupina má 30 členov, z toho 10 hudobníkov od gitár, bubnov až po husle či flauty a 20 spevákov. Vydali už 5 hudobných albumov. Vstupné je dobrovoľné. Môžete si pozrieť aj plagát na nástenke.

Zbierka na náš nový kostol a pastoračné centrum - dnes je 3. nedeľa v mesiaci, je zbierka na náš nový kostol a pastoračné centrum. Pán Boh zaplať za všetky vaše milodary.

Rozpis lektorov:

Nasledujúca nedeľa

08:00 – rod. Jenčova;

10:00 – rod. Tóthova;

18:30 – rod. Mičkaninova.

Kontakty

V prípade akejkolvek potreby alebo nutnosti zaopatrenia je možné volať na nasledovné telefónne čísla:

Marek Kunder, farár - **0915/947 309;**

Anton Tatarko, kaplán - **0905/514 699;**

Pevná linka na faru - **057/4426 286.**

LITURGICKÝ PROGRAM OD 16.07.2012 DO 22.07.2012

PONDELOK 16.07.2012 <i>Preblahoslavenej Panny Márie Karmelskej (spomienka)</i>	Sv. omša: 18³⁰ (T) Poklona Sv. Oltárnej: 19¹⁵ - 20⁰⁰
UTOROK 17.07.2012 <i>Sv. Andreja-Svorada a Benedikta, pustovníkov (spomienka)</i>	Sv. omša: 6³⁰ (T)
STREDA 18.07.2012	Sv. omša: 18³⁰ (T)
ŠTVRTOK 19.07.2012	Poklona Sv. Oltárnej: 17 ³⁰ Sv. omša: 18³⁰ (T)
PIATOK 20.07.2012	Sv. omša: 18³⁰ (T)
SOBOTA 21.07.2012	Sv. omša: 18³⁰ (T)
NEDEĽA 22.07.2012 16. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ	Sv. omša: 8⁰⁰ (T) Sv. omša: 10⁰⁰ (K) Pobožnosť sv. ruženca: 14 ³⁰ Sv. omša: 18³⁰ (K)

BLAHOŽELÁME/SPOMÍNAME

Milí čitatelia časopisu MariannuM. V snahe priblížiť Vám časopis v čo najväčšej miere, prinášame rubriku – Blahoželanie/Spomíname, kde môžete uverejniť blahoželania svojim blízkym, prípadne zaspomínať si na Vašich zosnulých príbuzných, priateľov, známych. Všetko toto spolu s fotografiou alebo aj bez môžete posilať na adresu mariannum@gmail.com.

VDÁVA**Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné**

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0915/947 309;

Redakciu vedie: M. Kunder; Jazyková úprava: M. Majzlíková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo **štvrtok do 12:00**

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.